

1 TIMOTEOVI

1

2

3

4

5

6

KAPITOLA 1

Pavel, apoštol Ježíše Krista, podle zřízení Boha spasitele našeho a pána Jezukrista, naděje naší,

² Timoteovi, vlastnímu synu u víře: Milost, milosrdenství a pokoj od Boha Otce našeho a od Krista Ježíše Pána našeho.

³ Jakož jsem prosil tebe, abys pozůstal v Efezu, když jsem šel do Macedonie, viziž, abys přikázal některým jiného učení neučiti,

⁴ Ani oblibovati básní a vypravování rodů, čemuž konce není, odkudž jen hádky pocházejí, více nežli vzdělání Boží, kteréž jest u víře,

⁵ Ješto konec přikázání jest láska z srdce čistého a z svědomí dobrého a z víry neošemetné.

⁶ Od čehož někteří jako od cíle pobloudivše, uchýlili se k marnomluvnosti,

⁷ Chtíce býti učitelé Zákona, a nerozumějíce, ani co mluví, ani čeho zastávají.

⁸ Víme pak, že dobrý jest Zákon, když by ho kdo náležitě užíval,

⁹ Toto znaje, že spravedlivému není uložen Zákon, ale nepravým a nepoddaným, bezbožným a hříšníkům, nešlechetným a nečistým, morděřům otců svých a matek, vražedníkům,

¹⁰ Smilníkům, samcoložníkům, těm, kteříž lidi kradou, lhářům, křivým přísedníkům, a jest-li co jiného, ješto by bylo naodpor zdravému učení,

¹¹ Jenž jest podle slavného evangelium blahoslaveného Boha, kteréžto mně svěřeno jest.

¹² Protož děkuji tomu, kterýž mne zmocnil, totiž Kristu Ježíši Pánu našemu, že mne za tak věrného soudil, aby mne v službě té postavil,

¹³ Ješto jsem prve byl ruhač, a protivník, a ukrutník. Ale milosrdenství jsem došel; neb jsem to z neznámosti činil v nevěře.

¹⁴ Rozhojnila se pak náramně milost Pána našeho, s věrou a s milováním, kteréž jest v Kristu Ježíši.

¹⁵ Věrnáť jest tato řeč a všelijak oblíbení hodná, že Kristus Ježíš přišel na svět, aby hříšné spasil, z nichžto já první jsem.

¹⁶ Ale proto milosrdenství jsem došel, aby na mně prvním dokázal Ježíš Kristus všeliké dobrotivosti, ku příkladu těm, kteříž mají uvěřiti v něho k životu věčnému.

¹⁷ Protož Králi věků nesmrtelnému, neviditelnému, samému moudrému Bohu budiž čest i sláva na věky věků. Amen.

¹⁸ Totot' přikázání poroučím tobě, synu Timotee, totiž abys podle předešlých o tobě proroctví bojoval v tom dobrý boj,

¹⁹ Maje víru a dobré svědomí, kteréžto někteří potrativše, zhynuli u víře.

²⁰ Z nichžto jest Hymeneus a Alexander, kteréž jsem vydal satanu, aby trestání jsouce, učili se nerouhati.

KAPITOLA 2

Napomínámť pak, aby především činěny bývaly pokorné modlitby, prosby, svaté žádosti a díků činění za všelijaké lidi,

² Za krále i za všechny v moci postavené, abychom tichý a pokojný život vedli ve vši zbožnosti a šlechetnosti.

³ Nebo toť jest dobré a vzácné před spasitelem naším Bohem,

⁴ Kterýž chce, aby všelijací lidé spaseni byli a k známosti pravdy přišli.

⁵ Jedent' jest zajisté Bůh, jeden také i prostředník Boží a lidský, člověk Kristus Ježíš,

⁶ Kterýžto dal sebe samého mzdu na vykoupění za všechny, na osvědčení časem svým.

⁷ K čemuž postaven jsem já za kazatele a apoštola, (pravduť pravím v Kristu a neklamámť,) za učitele pohanů u víře a pravdě.

⁸ Protož chtěl bych, aby se modlili muži na všelikém místě, pozdvihující čistých rukou, bez hněvu a bez roztržitosti.

⁹ Takž také i ženy aby se oděvem slušným s stydlivostí a s středmostí ozdobovaly, ne strojením a křtaltováním sobě vlasů, neb zlatem, anebo perlami, anebo drahým rouchem,

¹⁰ Ale (tak, jakž sluší ženám, kteréž dokazují při sobě zbožnosti,) dobrými skutky.

¹¹ Žena ať se učí mlčeci, ve všelike poddanosti.

¹² Nebo ženě nedopouštím učiti, ani vládnouti nad mužem, ale aby byla v mlčení.

¹³ Adam zajisté prve jest stvořen, potom Eva.

¹⁴ A Adam nebyl sveden, ale žena svedena jsuci, příčinou přestoupení byla.

¹⁵ Ale však spasena bude v plození dětí, jestliže by zůstala u víře, a v lásce, a v posvěcení svém, s středmostí.

KAPITOLA 3

Věrnát' jest tato řeč, žádá-li kdo biskupství žeť výborné práce žádá.

² Ale musít' biskup býti bez úhony, jedné manželky muž, bedlivý, středmý, vážný, k hostem přívětivý, způsobný k učení.

³ Ne pijan vína, ne bitec, ani mrzkého zisku žádostivý, ale mírný, ne svárlivý, ne lakomec,

⁴ Kterýž by dům svůj dobře spravoval, a dítky své měl v poddanosti se vši šlechetností.

⁵ (Nebo jestliže kdo domu svého spraviti neumí, kterak o církev Páně pečovati bude?)

⁶ Ne novák, aby snad nadut jsa, neupadl v potupení ďáblovo.

⁷ A musít' také i svědectví dobré míti od těch, kteříž jsou vně, aby neupadl v pohanění a v osidlo ďáblovo.

⁸ Takž podobně jáhnové musejí býti poctiví, ne dvojího jazyku, ne mnoho vína pijící, ne žádostiví mrzkého zisku,

⁹ Mající tajemství víry v svědomí čistém.

¹⁰ A ti také ať jsou nejprv zkušeni, a tak ať přísluhují, jsouce bez úhony.

¹¹ Též i manželky jejich musejí býti šlechetné, neutrhavé, středmé, ve všem věrné.

- ¹² Jáhnové bud'ťež jedné manželky muži, kteříž by své dítky dobře spravovali i své domy.
- ¹³ Nebo kteříž by dobře přísluhovali, dobrého stupně sobě dobudou, a mnohé doufanlivosti u víře, kteráž jest v Kristu Ježíši.
- ¹⁴ Totoť píši tobě, maje naději, že brzo přijdu k tobě.
- ¹⁵ Pakliť prodím, abys věděl, kterak máš v domu Božím chovati se, jenž jest církev Boha živého, sloup a utvrzení pravdy.
- ¹⁶ A v pravdě velikét' jest tajemství zbožnosti, že Bůh zjeven jest v těle, ospravedlněn v Duchu, ukázal se andělům, kázán jest pohanům, uvěřeno jemu na světě, vzhůru přijat jest ve slávu.

KAPITOLA 4

Duch pak světle praví, že v posledních časích odvrátí se někteří od víry, poslouchající duchů bludných a učení ďábelských,

- ² V pokrytství lež mluvících, a cejchované majících svědomí své,
- ³ Zbraňujících ženiti se, prikazujících zdržovati se od pokrmů, kteréž Bůh stvořil k užívání s díkčiněním věřícím a těm, jenž poznali pravdu.
- ⁴ Nebo všeliké stvoření Boží dobré jest, a nic nemá zamítáno býti, což se s díků činěním přijímá.
- ⁵ Posvěcuje se zajisté skrze slovo Boží a modlitbu.
- ⁶ Toto předkládaje bratřím, budeš dobrý služebník Jezukristův, vykrmený slovy víry a pravého učení, kteréhož jsi následoval.
- ⁷ Světské pak a babské básně zavrž, ale cvič se v zbožnosti.
- ⁸ Nebo tělesné cvičení malého jest užitku, ale zbožnost ke všemu jest užitečná, a má i nynějšího i budoucího života zaslíbení.
- ⁹ Věrnát' jest tato řeč a hodná, aby všelijak oblíbena byla.
- ¹⁰ Proto zajisté i pracujeme, i pohanění neseme, že naději máme v Bohu živém, kterýž jest spasitel všech lidí, a zvláště věřících.
- ¹¹ Ty věci předkládej a uč.
- ¹² Nižádný mladostí tvou nepohrdej, ale buď příkladem věrných v řeči, v lásce, v duchu, u víře, v čistotě.
- ¹³ Dokudž k tobě nepřijdu, buďiž pilen čítání, a napomínání, i učení.
- ¹⁴ Nezanedbávej daru, kterýž jest v tobě, jenž jest dán skrze proroctví s vzkládáním rukou starších na tě.
- ¹⁵ O tom přemyšluj, v tom buď ustavičně, aby prospěch tvůj zjevný byl všechněm.
- ¹⁶ Budiž sebe pilen i učení, a v tom trvej; nebo to čině, i samého sebe spasíš, i ty, kteříž tebe poslouchají.

KAPITOLA 5

Staršího zuřivě netresci, ale napomínej jako otce, mladších jako bratří,

- ² Starých žen jako matek, mladíc jako sestr, ve vši čistotě.
- ³ Vdovy měj v uctivosti, kteréž pravé vdovy jsou.
- ⁴ Pakli která vdova syny nebo vnuky má, nechažť se oni učí předně k svému domu pobožnosti dokazovati, a zase rodičům se odplacovati; neboť jest to chvalitebné a vzácné

před obličejem Božím.

⁵ Kterážť pak právě vdova jest a osaměla, máť naději v Bohu, a trváť na modlitbách a svatých žádostech dnem i nocí.

⁶ Ale rozkošná, ta živa jsuci, již umřela.

⁷ Protož jim to přikaž, ať jsou bez úhony.

⁸ Jestliže pak kdo o své, a zvláště o domácí péče nemá, zapřelť jest víry, a jest horší nežli nevěřící.

⁹ Vdova buď vyvolená, kteráž by neměla méně šedesáti let, kteráž byla jednoho muže manželka,

¹⁰ O níž by svědectví bylo, že dobré skutky činila; a jestliže dítky své zbožně vychovala, do domu pocestné přijímala, jestliže svatým nohy umývala, jestliže bídným posluhovala, jestliže každého skutku dobrého pilná byla.

¹¹ Ale mladých vdov nepřijímej; nebo když, nedbajíce na Krista, v chlipnost se vydadí, teprv se vdávati chtějí,

¹² Jsouce již hodné odsouzení, protože první víru zrušily.

¹³ Nýbrž také i zahálejíce, učí se choditi po domích; a netoliko nedělné, ale jsou i klevetné a všetečné, mluvíce, což nesluší.

¹⁴ Protož chci, aby se mladší vdávaly, děti rodily, hospodyně byly, a tak žádné příčiny protivníku nedávaly ku pomlouvání.

¹⁵ Nebo již se některé uchýlily zpět po satanovi.

¹⁶ Protož má-liť kdo věřící neb která věřící vdovy, opatrujž je, a nebuď obtěžována církev, aby těm, kteréž právě vdovy jsou, stačilo.

¹⁷ Předložení, kteříž dobře spravují, dvojí cti hodni jmíni buďte, zvláště ti, kteříž pracují v slovu Božím a v učení.

¹⁸ Nebo praví Písmo: Volu mlátícímu nezavížeš úst. A hodenť jest dělník své mzdy.

¹⁹ Proti staršímu žaloby nepřijímej, leč pode dvěma nebo třmi svědky.

²⁰ Ty pak, kteříž hřeší, přede všemi tresci, aby i jiní bázeň měli.

²¹ Osvědčujť před obličejem Božím a Pána Jezukrista, i vyvolených andělů jeho, abys těchto věcí ostříhal bez přijímání osob, nic nečině podle náchylnosti.

²² Nevzkládej rukou rychle na nižádného, a nepříúčastňuj se hříchům cizím. Sebe samého ostříhej v čistotě.

²³ Nepij již více vody, ale vína skrovně užívej, pro svůj žaludek a časté nemoci své.

²⁴ Některých lidí hříchové prve zjevné jsou, předcházející soud, některých pak i následují.

²⁵ A takž také i skutkové dobří prve zjevné jsou. Což pak jest jinak, ukryti se nemůže.

KAPITOLA 6

Kteřížkoli pod jhem jsou služebníci, ať mají pány své za hodné vši uctivosti, aby jméno Boží a učení jeho nebylo rouháno.

² Kteříž pak mají pány věřící, nechažť jich sobě nezlehčují, protože jsou bratřími, ale tím raději slouží, protože jsou věřící a milí, dobrodiní Božího účastníci. Tomu vyučuj a napomínej.

³ Jestližeť pak kdo jinak učí, a nepovoluje zdravým řečem Pána našeho Jezukrista, a tomu učení, kteréž jest podle zbožnosti,

⁴ Takovýť jest nadutý, nic neuměje, ale nemoudrost provodí při otázkách a hádkách o

slova, z kterýchžto pochází závist, svár, rouhání, zlá domnění,

⁵ Marné hádky lidí na mysli porušených a pravdy zbavených, domnívajících se, že by zbožnost byla zisk tělesný. Takových se varuj.

⁶ Jestliť pak zisk veliký zbožnost, s takovou myslí, kteráž na tom, což má, přestati umí.

⁷ Nic jsme zajisté nepřinesli na tento svět, bezpochyby že také nic odnésti nemůžeme.

⁸ Ale majíce pokrm a oděv, na tom přestaneme.

⁹ Kteríž pak chtí zbohatnouti, upadají v pokušení, a v osidlo, a v žádosti mnohé nerozumné a škodlivé, kteréž pohřžují lidi v zahynutí a v zatracení.

¹⁰ Kořen zajisté všeho zlého jestliť milování peněz, kterýchžto někteří žádostivi jsouce, pobloudili od víry a sami se naplnili bolestmi mnohými.

¹¹ Ale ty, ó člověče Boží, takových věcí utíkej, následuj pak spravedlnosti, zbožnosti, víry, lásky, trpělivosti, tichosti.

¹² Bojuj ten dobrý boj víry, dosáhni věčného života, k němuž i povolán jsi, a vyznals dobré vyznání před mnohými svědky.

¹³ Příkazujit' tobě před Bohem, kterýž všecko obživuje, a před Kristem Ježíšem, kterýž osvědčil před Pontským Pilátem dobré vyznání,

¹⁴ Abys ostříhal příkázání tohoto, chovaje se bez poskvrny a bez úhony, až do zjevení se Pána našeho Ježíše Krista,

¹⁵ Kteréž časem svým ukáže ten blahoslavený a sám mocný, Král kralujících a Pán panujících,

¹⁶ Kterýž sám má nesmrtelnost, a přebývá v světle nepřístupitelném, jehož žádný z lidí neviděl, aniž viděti může, kterémužto čest a síla věčná. Amen.

¹⁷ Bohatým tohoto světa příkazuj, ať nejsou vysokomyslní a ať nedoufají v nejistém zboží, ale v Bohu živém, kterýž dává nám hojnost všeho ku požívání.

¹⁸ A ať dobře činí, a bohatnou v dobrých skutcích, a snadní ať jsou k udílení, i přívětiví,

¹⁹ Tak sobě skládajíce základ dobrý k času budoucímu, aby dosáhli věčného života.

²⁰ Ó Timotee, cožť jest svěřeno, ostříhej, utíkaje bezbožných daremních křiků a odporů falešně nazvaného umění,

²¹ Kterýmž někteří chlubíce se, z strany víry pobloudili od cíle. Milost Boží s tebou. Amen.
K Timoteovi první list psán byl z Laodicie, města hlavního Frygie Pakaciánské.

For other languages please go to www.wordproject.org